

en anden Sag, naar der var vedtaget en Lov, som bestemte, at Prindsen ikke maatte oppebære Gager; thi da maatte de, naar de havde modtaget et Embede, finde sig deri. Nu derimod at gjøre det som en speciel Undtagelse med Hensyn til en enkelt Prinds og et enkelt Embede, vilde dog, forekommer det mig, altfor tydeligt vise, hvis det gik igjennem, at Meningen var, hvad det ogsaa synes mig, at den ærede Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Wessely) udtalte, at Embederne ikke vare overdragne dem, for at de skulde bestyre disse Embeder eller Bestillinger, men paa en Maade for at uddanne dem til deres vigtige Stilling. Jeg synes, at man derved kommer ind paa et meget vanskeligt Gebeet, og ligesom betragter de Personer, som man overdrager disse Embeder, som en Slags Volontairer for Embederne, og det forekommer mig at være en falsk Stilling og i alt Fald en for den høie Person, som allerede har et Embede, ikke ganske værdig Stilling. Han kan og vil efter min Mening ogsaa præterdere, at han bestyrer dette Embede og forestaaer denne Post som enhver Anden, hvem et Embede er overdraget, og deri forekommer det mig, at han ikke alene har Ret, men, som jeg i dette Dieblik betragter Sagen, synes det mig, at han baade skulde sin egen og Embedets Værdighed at paastaae, at han vil have de Fordele og Emolumenter, som ere forbundne med Embedet. Det forekommer mig, at, hvis han lader sig paavirke directe eller indirecte til at opgive noget af disse Emolumenter, vil det være et Slags Anerkjendelse af, at han egentlig, saa at sige, bestyrede dette Embede for Spøg, som Volontair, og det forekommer mig, som sagt, hverken at være værdigt for ham eller for Embedet. Det synes mig ogsaa, at, da vi nu engang ikke have nogen almindelig Lov, som i det Hele stiller Prindsene paa et bestemt Sted, og anviser dem ligeoverfor Ministrene en bestemt Maade, hvorpaa de skulde betragtes i Embedet, vil en saadan enkelt Bestemmelse som denne ogsaa føre til et besynderligt skjævt Forhold mellem Ministrene og Prindsene. Naar nemlig Ministrene, som Forholdene nu ere, betroer Prindsene Embeder, kan det ikke være paa anden Maade, end at de som an-

svarlige Ministre maae betroer dem disse som til almindelige Embedsmænd; men det forekommer mig, at en Minister med god Grund kan antage, at han ikke ganske godt kan betroer især vanskelige og vigtige Embeder til Folk, som i alt Fald efter den hele Maade at see dette Embede paa, som nu er gjort gjældende, maae betragte sig som Volontairer i dette Embede. I alt Fald synes det mig, at der maatte kunne ansøres Noget for, at de ikke i den Grad vare bundne og ansvarlige for dette ulønnede Embede, som enhver anden Embedsmænd er, og det kan efter min Mening ingen Minister ifølge sin Ansvarlighed taale. Jeg mener derfor, at det paa ingen Maade kan gaae an, saaledes leilighedsvis i et Lovforslag som dette at ville etablere et ganske nyt Princip, om hvilket der slet ikke er sagt, hvad der kan siges baade for og imod det, og jeg skal derfor ganske stemme for Ændringsforslaget.

Madvig: Ja, jeg skal ogsaa stemme for det Ændringsforslag, der er gjort her i Thinget; men jeg kan ikke stemme derfor ifølge den Betragtning, som den sidste ærede Taler vilde gjøre gjældende. Jeg stemmer for dette Ændringsforslag, deels fordi det forekommer mig upassende og uønskeligt, at der skal være Stid om et Pengespørgsmaal med Hensyn til den Thronfølger, være sig den nærmeste eller den eventuelle, der nylig er kaldet til Danmarks Throne, deels fordi jeg troer, at der ikke er noget andet Middel til at tilveiebringe den Enighed i denne Sag, som nylig med Rette er betegnet som saa ønskelig, end simpeltthen at vende tilbage til Regjeringens Forslag, og fordi jeg ikke kan ansee det for sømmeligt, at man først skulde komme til denne Enighed efter langvarige forudgaaende Forhandlinger. Af disse Grunde stemmer jeg for Ændringsforslaget, hvorved vi vende tilbage til det af Regjeringen fremsatte Udkast; men jeg udtaler med det Samme, at Udskilligt af, hvad der er fremkommet under denne Sags Behandling paa et andet Sted — naar Sagen betragtes i Almindelighed og ikke med Hensyn til den enkelte høie Person, hvorom der nu handles, og naar vi see bort fra de vanskelige Forhold, hvori vi nu befinde os — forekommer mig aldeles be-